

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4C/233/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8414205477
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2016:8414205477.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v právnej veci žalobkyne PROFÍ CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, proti žalovanej E., zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s. r. o., so sídlom Košice, Kuzmányho 29, IČO: 47 234 466, o zaplatenie 1 894,20 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalobu zamietá.

II. Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanej na náhrade trov právneho zastúpenia 550,40 eur k rukám zástupcu žalovanej Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s. r. o., so sídlom Košice, Kuzmányho 29, IČO: 47 234 466, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na súd 18. 8. 2014 sa žalobkyňa domáhala na žalovanej zaplatenia 1 894,20 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne od 15. 6. 2009 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Žalobu zástupkyňa žalobkyne odôvodnila tvrdeniami, že 31. 12. 2007 žalobkyňa uzavrela so žalovanou zmluvu o revolvingovom úvere č. 8300004142. Na základe tejto zmluvy žalobkyňa poskytla žalovanej úver vo výške 1 659,70 eur. Žalovaná sa zaviazala úver spolu s dohodnutými úrokmi splatiť v 36 mesačných splátkach vo výške po 100,25 eur v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára dohodnutého v zmluve.

Žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 1. Vzhľadom na omeškanie s úhradou splátky č. 14 o viac ako 3 mesiace, bolo jej doručené oznámenie o uplatnení práv veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, tzn. o okamžitej splatnosti úveru z dôvodu omeškania. Do uplatnenia práva žalobkyne podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. do okamžitej splatnosti úveru žalobkyňa zaplatila sumu 1 351,58 eur. Sumu neuhradených splátok vo výške 2 257,42 eur žalovaná mala uhradiť 14. 6. 2009. Túto sumu uhradila len čiastočne vo výške 363,22 eur.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka si žalobou žalobkyňa uplatnila aj nárok na úroky z omeškania vo výške podľa nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom k prvému dňu omeškania.

V rámci prípravy pojednávania súd doručil žalovanej žalobu na vyjadrenie. Zástupca žalovanej podaním z 2. 3. 2016 navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

Argumentoval, že zo zmluvy o úvere je zrejmé, že obligatórne údaje boli do zmluvy doplnené až po prijatí návrhu žalovanej na uzavretie zmluvy. 27. 12. 2007 žalovaná podala žiadosť o poskytnutie úveru.

31. 12. 2007 bola táto žiadosť doplnená o údaje v bode 6 a došlo tiež k zmene údajov o predpokladanej ročnej percentuálnej miere nákladov (zo 79,49 % na 81,23 %). Z toho je zrejmé, že žalobkyňa ako veriteľ si nespĺnila základnú povinnosť uloženú jej ust. § 3 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a to povinnosť umožniť žalovanej ako spotrebiteľovi byť informovaná o podmienkach právneho vzťahu, ktorý má vzniknúť (právo spotrebiteľa na informácie). Takýto postup je v rozpore so zákonom a podľa § 39 Občianskeho zákonníka je nutné vyvodiť záver o absolútnej neplatnosti zmluvy o úvere v danej veci. V tejto súvislosti s poukazom na ust. § 44 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka ďalej argumentoval, že zo spôsobu uzatvárania zmluvy vyplýva, že ide o typický príklad prijatia návrhu na uzavretie zmluvy s dodatkami a zmenami, ktoré tým znamenajú odmietnutie návrhu na uzavretie zmluvy zo strany žalovanej. Tým, že návrh žalovanej na uzavretie zmluvy bol 31. 12. 2007 žalobkyňou doplnený a sčasti zmenený, nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere.

Ďalej uviedol, že zmluva o úvere obsahuje množstvo ustanovení, ktoré možno kvalifikovať ako neprijateľné zmluvné podmienky, a ustanovení, ktoré sú v rozpore so zákonom a dobrými mravmi. Najrozpornejšími ustanoveniami, ktoré sú v zrejmom a hrubom rozpore s dobrými mravmi, sú ustanovenia týkajúce sa odplaty za poskytnutie úveru. Odplata v danej veci dosiahla 29,55 %, čo výrazne prevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Vychádzajúc z ustálenej súdnej praxe je dohoda o výške ročnej odplaty 29,55 % z poskytnutých prostriedkov potrebné považovať za dohodu, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi, a ktorá je ustanovením spôsobujúcim značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove z 28. 9. 2011 sp. zn. 3Co 3/2011, rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne z 9. 11. 2010 sp. zn. 17Co 313/2010, ako aj rozhodnutie Krajského súdu v Ostrave z 23. 8. 2011 sp. zn. 16ICm 944/2010).

Zástupca žalovanej v predmetnom podaní vyslovil záver, že vzhľadom na absolútnu neplatnosť zmluvy o revolvingovom úvere, ako aj rozpor odplaty dojednanej v zmluve za úver s dobrými mravmi žalobkyňa má právo len na vrátenie poskytnutej istiny úveru vo výške 1 659,70 eur bez akýchkoľvek úrokov a poplatkov. Z karty klienta predloženej žalobkyňou vyplýva, že žalovaná žalobkyňu plnila v rozsahu 1 714,80 eur. Nárok žalobkyne je teda plne uspokojený a žalobu je potrebné považovať za neopodstatnenú.

V podaní vzniesol tiež námietku premlčania nároku. Námietku odôvodnil závermi, že v dôsledku porušenia povinnosti žalovanou splácať úver riadne a včas k zosplatneniu úveru malo dôjsť na základe listu zo 17. 5. 2009 uplynutím 15 dní po doručení listu. Žalobkyňa si teda svoje právo na zaplatenie celého úveru mohla uplatniť na súde už v júni 2009. Žalobu však podala až 9. 3. 2014, teda po 5 rokoch od zosplatnenia úveru. Preto zastáva názor, že žalobkyňa si právo uplatnila po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby upravenej ust. § 101 Občianskeho zákonníka, ktoré je v danej veci vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere potrebné aplikovať.

Súd vec prejednal a rozhodol za splnenia podmienok ust. § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku na pojednávaní konanom 29. 3. 2016 v neprítomnosti zástupkyne žalobkyne, ktorá bola na pojednávanie riadne a včas predvolaná, svoju neúčast' neospravedlnila, o odročenie pojednávania nepožiadala. Zástupca žalovanej na pojednávaní trval na návrhu na zamietnutie žaloby a svojej argumentácii obsiahnutej v podaní z 2. 3. 2016.

Podľa § 79 ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku konanie sa začína na návrh. Návrh má okrem všeobecných náležitostí (§ 42 ods. 3) obsahovať meno, priezvisko, prípadne aj dátum narodenia a telefonický kontakt, bydlisko účastníkov, prípadne ich zástupcov, údaj o štátnom občianstve, pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov, ktorých sa navrhovateľ dovoľáva, a musí byť z neho zrejmé, čoho sa navrhovateľ domáha.

Podľa § 101 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu.

Podľa § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Podľa § 153 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

V sporovom konaní, o ktoré ide aj v prejednávanej veci, plne platí dispozičná a prejednávacía zásada. Prejednávacía zásada spočíva v tom, že tvrdenie skutočností a navrhovanie dôkazov, ktoré ich preukazujú, je zásadne vecou účastníkov. Cit. právna úprava Občianskeho súdneho poriadku vychádza z toho, že iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na účastníkoch. Účastník ma teda povinnosť tvrdenia (§ 79 ods. 1 a § 101 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) a povinnosť dôkazu. Aj v sporovom konaní však platí zásada materiálnej pravdy vyjadrená najmä v cit. § 153 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého základom rozhodnutia je súdom zistený skutkový stav. Preto v prípade, ak účastník si nespĺní povinnosť tvrdenia a neunesie bremeno tvrdenia, má to za následok, že skutočnosť, ktorú účastník vôbec netvrdil a ktorá tiež nevyšla inak v konaní najavo, spravidla nebude predmetom dokazovania. Ak sa jedná o skutočnosť rozhodnú podľa hmotného práva, potom neunesenie dôkazného bremena o tejto skutočnosti bude mať pre účastníka za následok nepriaznivé rozhodnutie.

V prejednávanej veci zástupca žalovanej učinil sporným tvrdenie žalobkyne v žalobe, že 31. 12. 2007 žalobkyňa uzavrela so žalovanou zmluvu o úvere tak, ako ju špecifikovala v žalobe. Za tejto procesnej situácie bolo na žalobkyňu, aby toto svoje tvrdenie preukázala. Na základe výsledkov dokazovania vykonaného vo veci v celom rozsahu návrhov oboch sporových strán, bez ďalšieho, súdu neostávali nič iné, iba prijať záver, že žalobkyňa ohľadne tohto tvrdenia neunesla svoje dôkazné bremeno a žalobu o uloženie povinnosti žalovanej, ktorá jej má vyplývať zo zmluvy o úvere, ako nedôvodnú zamietnuť.

K tomuto dôvodu zamietnutia žaloby súd udáva:

Z listiny označenej ako „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere“ č. 83000004142 podpísanej žalovanou 27. 12. 2007 a z výpovede žalovanej na pojednávaní konanom 29. 3. 2016 vyplýva, že žalovaná formou štandardného formulárového tlačiva žalobkyne 27. 12. 2007 požiadala žalobkyňu (pôvodné obchodné meno PROFIREAL SLOVAKIA, spol. s r. o.) písomnou žiadosťou v jej kancelárii v Poprade o poskytnutie klasického úveru vo výške 50.000,- Sk, ako aj revolvingového úveru bez uvedenia jeho konkrétnej výšky, za podmienok tak, ako sú špecifikované v bode 5. listiny.

Podľa výpovede žalovanej žalovaná pri svojej osobnej návšteve v kancelárii v Poprade poskytla: „...občiansky preukaz, papier o prijme, koľko zarábam a spísali sme zmluvu. Podpísala som zmluvu na 50.000,- Sk, a tie že mi prídu na účet. Dala som číslo účtu do sporiteľne a že mi to príde. Tým pádom aj som odišla domov. Potom po schválení s tým, že to musí schvaľovať nejaký nadriadený orgán,...“ „... dali mi peniaze na účet...“. Viac osobne v kancelárii už nebola.

Z listiny „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere“ č. 83000004142 ďalej vyplýva, že k schváleniu úveru žalobkyňou na základe žiadosti žalovanej z 27. 12. 2007 vo výške 50 000 eur ako aj niektorých podmienok poskytnutia revolvingového úveru tak, ako sú uvedené v bode 6. listiny, malo dôjsť o 4 dni neskôr 31. 12. 2007. Rozdiel medzi údajmi v bode 5. a v bode 6. listiny predstavuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN), ktorý v bode 5 je 79,49 % a v bode 6 82,23 %.

Listina v bode 13. obsahuje ustanovenie, podľa ktorého: „Riadnym vyplnením a následným podpisom tejto Žiadosti /Zmluvy všetkými zúčastnenými stranami uzatvorila spoločnosť PROFIREAL SLOVAKIA spol. s r.o. s Dlužníkom Zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania (na zadnej strane tejto žiadosti/zmluvy)...“ Predložená fotokópia listiny pritom žiadne údaje na zadnej strane neobsahuje.

Z listiny označenej ako „Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere číslo 83000004142“ iba vyplýva, že 31. 12. 2007 žalobkyňa vyhotovila toto písomné podanie obsahujúce okrem údajov uvedených v bode 5. a 6 listiny „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere“ aj ďalšie údaje o schválenom klasickom úvere vo výške 50.000,- Sk, ako aj o

revolvingovom úvere. Podanie obsahuje navyiac údaje o splatnosti úveru, splatnosti prvej a poslednej splátky, o výške schváleného revolvingového úveru a ďalšie.

Podľa § 43a ods. 1 a ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len návrh), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia. Návrh pôsobí od doby, keď dôjde osobe, ktorej je určený.

Podľa § 43c ods. 1 a ods. 2 ve vyplýva, že ta prvá Občianskeho zákonníka včasné vyhlásenie urobenej osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodit' jej súhlas, je prijatím návrhu. Včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi .

Vychádzajúc z citovanej právnej úpravy Občianskeho zákonníka z hľadiska právnej teórie k uzavretiu zmluvy dochádza prijatím návrhu na uzavretie zmluvy (ak je dostatočne určitý), tzn. vyhlásením osoby, ktorej bol návrh určený alebo jej iným včasným konaním, z ktorého možno vyvodit' jej súhlas s návrhom. Takéto prijatie návrhu však nadobúda účinnosť až okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi. V prípadoch, ak zákon pre zmluvu vyžaduje obligatórne písomnú formu, k naplneniu písomnej formy zmluvy dôjde len vtedy, ak je písomný návrh na uzavretie zmluvy prijatý tiež písomne, a tam, kde nie je navrhovateľ pri písomnom prijatí návrhu prítomný, môže k uzavretiu zmluvy dôjsť iba tak, že písomné prijatie návrhu dôjde navrhovateľovi.

V prejednávanej veci žalobkyňa neuviedla tvrdenia a vykonaným dokazovaním nevyšli najavo žiadne skutočnosti, na základe ktorých by súd mohol prijať záver, že prijatie písomného návrhu žalovanej na uzavretie zmluvy o úvere z 27. 12. 2007 (žiadosti o poskytnutie úveru) vôbec došlo žalovanej. Z výsluchu žalovanej vyplýva, že fyzicky v kancelárii žalobkyne v Poprade bola iba raz, kedy podpísala žiadosť o poskytnutie úveru, tzn. 27. 12. 2007. K schváleniu žiadosti žalovanej podľa výsledkov dokazovania malo dôjsť 31. 12. 2007. Žalobkyňa v konaní neuviedla žiadne tvrdenia a vykonaným dokazovaním nevyšli najavo žiadne skutočnosti, kedy a ako prijatie návrhu žalovanej z 27. 12. 2007, ktorý žalobkyňa mala prijať (schváliť) 31. 12. 2007, bolo žalovanej oznámené. Preto súd za situácie, že žalovaná uzavretie zmluvy namietla, prijal záver, že žalobkyňa nepreukázala, že prijatie návrhu žalovanej na uzavretie zmluvy o úvere v prejednávanej veci (tzv. schválenie úveru), ktoré majú preukazovať vyššie uvedené listiny, nadobudlo účinnosť.

Súd len dodáva, že ust. § 43c Občianskeho zákonníka má kogentný charakter a strany sa nemôžu od neho odchyliť. Preto ustanovenie v bode 13 listiny „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere“, podľa ktorého: „Riadnym vyplnením a následným podpisom tejto Žiadosti/Zmluvy všetkými zúčastnenými stranami uzatvorila spoločnosť PROFIREAL SLOVAKIA spol. s r.o. s DIžníkom...“, nič nemôže zmeniť na vyššie uvedenom závere súdu.

V prejednávanej veci súd zastáva názor, že zákon pre zmluvu o úvere, na základe ktorej mal byť žalovanej poskytnutý úver, vyžadoval písomnú formu. Bolo preto na žalobkyni, aby tiež preukázala, že v procese uzatvárania zmluvy o úvere, vrátane oznámenia prijatia žiadosti žalovanej, došlo k naplneniu tejto písomnej formy zmluvy.

K obligatórnosti písomnej formy zmluvy o úvere v prejednávanej veci súd udáva:

Žalovaná je v listine „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere“ označená ako fyzická osoba - nepodnikateľ. Žalobkyňa v konaní neuviedla a z vykonaného dokazovania nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali záveru o nespotebiteľskom charakter zmluvy o úvere v prejednávanej veci. Dôkazné bremeno v tomto smere bolo na žalobkyni. Súd sa preto stotožnil s argumentáciou zástupcu žalovanej, že žalovaná žiadosťou z 27. 12. 2007 požiadala žalobkyňu o uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na ktorú sa plne vzťahujú ustanovenia zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 31. 12. 2007, tzn. v čase, kedy podľa tvrdení žalobkyne malo dôjsť k uzavretiu zmluvy o úvere (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch).

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania.

Podľa § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

V prejednávanej veci vychádzajúc z listinných dôkazov v spise súd zastáva názor, že písomnou žiadosťou o poskytnutie úveru z 27. 12. 2007, ktorou žalovaná podala návrh na uzavretie zmluvy o úvere, žalovaná požiadala o poskytnutie úveru na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Preto mal súd za to, že v čase podania návrhu žalovaná spĺňala charakteristiku spotrebiteľa podľa § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Vychádzajúc z internetového výpisu z obchodného registra žalobkyňa v tom čase konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Preto spĺňala charakteristiku veriteľa podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

Podľa § 4 ods. 1 veta prvá zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä:

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva ďalej obsahuje:

- a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6,
- b) sankcie za porušenie zmluvy,
- c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek,

- d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy,
- e) práva spotrebiteľa podľa § 7.

Podľa § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe:

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

V prejednávanej veci žalobkyňa nepreukázala, že zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorá podľa jej tvrdení mala byť uzavretá na základe písomného návrhu žalovanej z 27. 12. 2007 schváleného ňou 31. 12. 2007, by obsahovala všetky náležitosti podľa cit. ust. § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Z vykonaného dokazovania nevyplýva záver, že zmluva by obsahovala údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch), a predovšetkým údaj o ročnej úrokovej sadzbe úveru.

Zákon v ust. § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch absenciu náležitostí zmluvy uvedených v § 4 ods. 2 o spotrebiteľskom úvere spája s následkom neplatnosti zmluvy iba v prípade, ak spotrebiteľovi na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere nebol poskytnutý úver alebo poskytnutý úver nezačal čerpať. Veriteľ však nemá právo požadovať na dlžníkovi úroky a poplatky, ktoré v zmluve nie sú uvedené.

V prejednávanej veci súd nepovažoval za sporné a vykonaným dokazovaním ani spochybnené, že žalobkyňa vyplatila žalovanej 2. 1. 2008 peňažné prostriedky vo výške 1 659,70 eur. Žalovaná nespochybnila tvrdenia žalobkyne v tomto smere a záver o vyplatení peňažných prostriedkov vo výške 1 659,70 eur žalovanej 2. 1. 2008 vyplýva z karty klienta predloženej žalobkyňou. Preto aj v prípade preukázania tvrdenia žalobkyne, že na základe žiadosti žalovanej z 27. 12. 2007 došlo 31. 12. 2007 k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak, ako to tvrdí žalobkyňa v žalobe, súd by nemohol prijať iný záver, než že v dôsledku absolútnej absencie dojednania o ročnej úrokovej sadzbe úveru žalobkyňa podľa cit. § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch nemá právo požadovať na žalovanej úroky z úveru, ktoré nie sú v zmluve uvedené.

Z karty klienta vyplýva, že žalobkyňa 2. 1. 2008 žalovanej vyplatila 1 659,70 eur, pričom žalovaná zaplatila doposiaľ 1 714,80 eur. Žalovaná teda žalobkyňu zaplatila viac, ako predstavuje suma jej žalobkyňou vyplatených peňažných prostriedkov. Preto súd považoval za dôvodné zamietnutie žaloby aj pre prípad záveru o riadnom uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak, ako to tvrdí žalobkyňa. Žalobkyňa by v takomto prípade totiž nemala právo požadovať na žalovanej úroky a poplatky, ktoré v zmluve nie sú dohodnuté

Vzhľadom na vyslovený záver o nepreukázaní uzavretia zmluvy o úvere v prejednávanej veci, ako aj záver o nedôvodnosti žaloby na zaplatenie úrokov a poplatkov z úveru, sa súd ďalej už nezaoberal námietkou premlčania nároku, ktorý mal zo zmluvy vyplývať, vznesenou žalovanou.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Žalovaná bola v konaní úspešná. Preto jej prislúcha právo na náhradu trov konania, ktoré účelne vynaložila na bránenie svojho práva v plnej výške. Predpokladom priznania náhrady je riadne uplatnenie nároku na náhradu v konaní. Žalovaná si nárok na náhradu v konaní riadne neuplatnila. Konečné trovy zástupca žalovanej vyšpecifikoval a vyčíslil v lehote ust. § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku na sumu 550,40 eur podaním doručeným súdu 29. 3. 2016.

Súd vychádzajúc z toho podania zástupcu žalovanej a Vyhlášky MS SR 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení (ďalej len vyhláška) mal za to, že žalovanej prislúcha právo na náhradu trov právneho zastúpenia nasledovne:

- a) tarifná odmena za zastupovanie advokátom (§ 10 ods. 1 vyhlášky):
rok 2015
- príprava a prevzatie zastúpenia 81,33 eur

rok 2016

- písomné vyjadrenie k žalobe z 2. 3. 2016 81,33 eur
  - účasť na pojednávaní 29. 3. 2016 81,33 eur
- spolu: 243,99 eur

b) náhrady (§ 16 ods. 3, § 17 ods. 1, § 15):

- režijný paušál - 2 x 8,39 eur 16,78 eur
  - 1 x 8,58 eur 8,58 eur
  - náhrada za stratu času na ceste Košice - Kežmarok a späť (celkom 242 km) v súvislosti s účasťou na pojednávaní konanom 29. 3. 2016 v rozsahu 10 polhodín x 14,30 eur 143,10 eur
  - náhrada cestovného na ceste Košice - Kežmarok a späť (celkom 242 km) v súvislosti s pojednávaním konaným 29. 3. 2016 osobným motorovým vozidlom zn. Opel Astra, ev. číslo KE264HO, pri priemernej spotrebe 6,20 l á 100km, cene pohonných hmôt 1 l á 1,119 eur a základnej náhrade 1 km á 0,183 eur 242 km x 0,062 l x 1,119 eur + 0,183 eur x 242 km 61,06 eur
- náhrady spolu: 229,52 eur

Spolu odmena a náhrady = 473,51 eur + 20 % DPH 568,21 eur

Vzhľadom na uvedené súd žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v požadovanej výške 550,40 eur

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).